

W zarzucie drugim skarżące podnoszą, że Sąd naruszył prawo, uznając, iż Komisja nie była zobowiązana wszcząć formalnego postępowania wyjaśniającego, z tego jedynie powodu, że badanie sprawy co do istoty prowadzi — według niego — do wniosku, że nie przedstawiono dowodu na istnienie korzyści na rzecz Orange i SFR. Zdaniem skarżących wszczęcie formalnego postępowania wyjaśniającego na podstawie art. 88 ust. 2 WE jest bowiem uzasadnione za każdym razem, gdy Komisja nie jest w stanie ustalić w świetle elementów, którymi dysponuje na etapie postępowania wstępnego, czy dany środek jest czy nie jest zgodny z postanowieniami traktatu.

W zarzucie trzecim skarżące wskazują na trzy błędy popełnione przez Sąd dotyczące kwalifikacji prawnej okoliczności faktycznych odnoszących się do, po pierwsze, rzekomej unikalności procedur przyznawania licencji UMTS, po drugie, tak zwanego niepewnego charakteru wierzytelność, których zrzekło się państwo i po trzecie, treści pisma ministerialnego z dnia 22 lutego 2001 r., które wspomina o gwarancji sprawiedliwego traktowania podmiotów gospodarczych, a nie jednakowego traktowania tych podmiotów.

W zarzucie czwartym skarżące podnoszą wreszcie, że Sąd naruszył wielokrotnie prawo przy stosowaniu art. 87 ust. 1 WE. Te naruszenia odnoszą się, odpowiednio, do wprowadzenia wyjątku opartego na strukturze systemu, oceny dotyczącej (nie) istnienia korzyści konkurencyjnej i zastosowania zasady niedyskryminacji.

Skarga wniesiona w dniu 18 września 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-433/07)

(2007/C 269/64)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: C. Zandra i M. Telles Romão, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wyko-

nia dyrektywy Komisji 2005/30/WE ⁽¹⁾ z dnia 22 kwietnia 2005 r. zmieniającej, dla dostosowania do postępu technicznego, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 97/24/WE i 2002/24/WE odnoszące się do homologacji typu dwu- lub trzykołowych pojazdów silnikowych, a w każdym razie nie informując o nich Komisji, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 17 maja 2006 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 106, str. 17.

Skarga wniesiona w dniu 18 września 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-434/07)

(2007/C 269/65)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: C. Zandra i M. Telles Romão, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy 2005/41/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. zmieniającej dyrektywę Rady 76/115/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do punktów mocowania pasów bezpieczeństwa w pojazdach silnikowych, a w każdym razie nie informując o nich Komisji, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.